

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

‘Υπό ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς

‘Η προσφερομένη ἐργασία παρ’ ἀνθρώπων οἰασδήποτε ἡλικίας καὶ εἰδικεύσεως καὶ εἰς οἰανδήποτε ποσότητα καὶ ποιότητα, είναι ἀναγκαῖον, ὅπως προσαρμόζῃ ταῖς ἐκάστης πρὸς τὰς ιδιαιτέρας ἀπαιτήσεις ἑκάστου ἐπαγγέλματος ἢ θέσεως ἔργασίας εἰς τινα ἐπιχείρησιν καὶ γενικώτερον οἰκονομικήν μονάδα. ‘Η τοιαύτη προσφορογή τοῦ διαθεσίμου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ὑποβοηθεῖται σημαντικῶς διὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως.

Α’. Ἐπαγγελματικὴ καθοδήγησις (professional or vocational guidance) κολεῖται ἡ συστηματικὴ διαδικασία τῆς ἢ ν αζήτησεως, διαγνώσεως καὶ σταθμίσεως τῶν ἐνδιαφερόντων, τῶν κλίσεων καὶ τῶν προσόντων τῶν προσφερομένων δι’ ἔργασίαν ἀνθρώπων, ἐν συνεχείᾳ δὲ τῆς ὑποδείξεως τῆς ἐνδεδειγμένης ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεώς των ἢ καταλληλότητός των.

Αἱ ὄργανωτικοὶ ἀρχαὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς καταλληλότητος καὶ εἰδικεύσεως κυριαρχοῦν ἐν προκειμένῳ, διατυπούμεναι διὰ τοῦ ὄργανωτικοῦ ἀξιώματος «ὁ κατάλληλος ἢνθρωπος εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν» (The right man in the right place). Κατὰ τὸν F. W. Taylor, ἀντὶ τῆς ἐγκαταλείψεως ἑκάστου ἀνθρώπου, ὅπως ἐπιλέγη μόνος τὴν κατάλληλον δι’ αὐτὸν ἀπασχόλησιν, ἔστω καὶ κατὰ τὸν καλύτερον κατ’ αὐτὸν τρόπον, ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως κατ’ ἐπιστημονικὸν τρόπον, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλειῶν δυνάμεων καὶ χρόνου, ὡς καὶ ἀπογοητεύσεων.

‘Ασφαλής ὁδηγὸς ἢ ν αζήτησεως καὶ ἔξασφαλίσεως τοῦ κατατάλληλου προσωπικοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ παντὸς ἐτέρου ὄργανισμοῦ είναι, προφανῶς, ὁ παρεχόμενος διὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως, τῇ συνδρομῇ τῶν καλουμένων «κατάλληλος προσωπικός τῶν». Οὗτοι είναι εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, συνδυάζοντες γνώσεις Ἐφηρμοσμένης Ψυχολογίας, Ὀργανωτικῆς, Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς, οἵτινες προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, τόσον ὡς ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι, δύσον καὶ ὡς μισθοδοτούμενοι ὑπό τίνος εἰδικοῦ ὄργανισμοῦ (κρατικοῦ ἢ ιδιωτικοῦ) ἢ καὶ μεγάλης μεταποιητικῆς ἐπιχειρήσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, οὗτοι

άνήκουν εις τὰ στελέχη τοῦ Τομέως Ὀργανώσεως καὶ Μεθόδων, ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ καθοδήγησις διακρίνεται εἰς δύο βασικὰς ἐπὶ μέρους διαδικασίας, τὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμὸν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐπιλογὴν. Ὁ προσανατολισμὸς (orientation) χρησιμοποιεῖται πρὸς ἐπαγγελματικὴν καθοδήγησιν τῶν νέων εἰς ἡλικίαν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀκόμη δὲν ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν τινὰ εἰς ἐπιχείρησιν ἢ ἔτερον ὄργανον. Συνεπῶς, οὗτοι εύρισκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναζητήσεως τοῦ καταλλήλου δι’ αὐτούς μελλοντικοῦ ἐπαγγέλματος, κατὰ τρόπον μᾶλλον ἀσφῆ, μεταβλητὸν καὶ ἐκτεταμένον εἰς ἐνδιαφέροντα. Παραλλήλως, αἱ κλίσεις καὶ τὰ προσόντα τῶν νέων, κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο, δὲν εἶναι καὶ τόσον σταθερά, ἀλλ’ ἀντιθέτως διαρκῶς ἔξελισσόμενα.

Ἡ πιλογὴ (selection) χρησιμοποιεῖται πρὸς ἐπαγγελματικὴν καθοδήγησιν τῶν ἐνηλίκων, οἵτινες ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν πρὸ τινος ἢ ἀπὸ μακροῦ εἰς ἐπιχείρησιν ἢ ἔτερον ὄργανον. Συνεπῶς, οὗτοι ἔχουν μᾶλλον ἀκριβῆ ἐνδιαφέροντα, περιωρισμένας κλίσεις καὶ σταθερὰ προσόντα, προστηρομοσμένα πρὸς ὥρισμένην ἐπαγγελματικὴν εἰδίκευσιν, δυσχερῶς δυναμένην νὰ τύχῃ ἀναπροσανατολισμοῦ ἢ ἀναπροσαρμογῆς πρὸς νέας εἰδίκευσεis ἢ καθήκοντα.

Αφετηρία τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ είναι τὸ ἄτομον οὐχὶ δὲ τὸ ἐπάγγελμα. Αἱ ἀναζητήσεις, διαγνώσεις, σταθμίσεις καὶ ὑποδείξεις τῶν Καθοδηγητῶν ἀπευθύνονται πρὸς συγκεκριμένον ἄτομον, νεαρᾶς συνήθως ἡλικίας, ὅπερ ἔκουσίως καὶ ἐλευθέρως ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιλέξῃ τὴν μελλοντικὴν σταδιοδρομίαν του, κατὰ τρόπον ὃσον τὸ δυνατὸν καλύτερον. Δι’ ὃ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς διενεργεῖται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παροχῆς εἰς τοὺς νέους τῆς στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως των. "Οσον περισσότερον αἱ κλίσεις καὶ τὰ προσόντα τῶν νέων εἶναι ἀσταθῆ ἢ ἀσφῆ, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς ἀδυνατεῖ νὰ προσδιορίσῃ τὸ συγκεκριμένον κατάλληλον δι’ ἔκαστον τούτων μελλοντικὸν ἐπάγγελμα. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τούλαχιστον ὑποδεικνύεται εἰς τοὺς νέους ἐκ ποίων ἐπαγγελμάτων δέον ν’ ἀποτραποῦν, λόγω προβλεπομένης ἀκαταλληλότητός των.

Αφετηρία τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐπιλογῆς είναι τὸ ἐπάγγελμα ἢ θέσις ἐργασίας, οὐχὶ δὲ τὸ ἄτομον. Δι’ αὐτῆς οἱ Καθοδηγηταὶ ἀναζητοῦν ἀπὸ τὸ πλῆθος ἢ τὴν ὁμάδα τῶν διαθεσιμῶν ἀνθρωπίνων πόρων μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἢ ὄργανοι μονιμοποίησιν, οἱ λόγω ἀνεπαρκείας εἰς τὴν παρ’ αὐτῶν κατεχομένην θέσιν ἐργασίας (ὅφειλομένης εἰς κατάργησιν τῆς θέσεως, εἰς μειωμένην διπόδοσιν, εἰς ἔξασθένησιν ἐνδιαφέροντος, εἰς κακήν ἀρχικήν τοποθέτησιν, εἰς ἐπελθοῦσαν ἀναπτηρίαν κλπ.) ὑποψήφιοι πρὸς μετάταξιν

ἢ μετάθεσιν, οἱ προοριζόμενοι δι’ ἄσκησιν νέων ἢ ἀνωτέρων καθηκόντων κλπ.

Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἄσκησιν τῶν καθηκόντων, οἱ Προσανατολισταὶ μελλοντικοῦ περιβάλλοντος τῶν καθοδηγουμένων καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ τοῦ βαθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως. Δεύτερον, στοιχεῖα σχετικὰ πρὸς τὴν ἔξελιξιν τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως τῆς ἐργασίας κατὰ κλάδους οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ κατ’ ἐπάγγελμα. Τρίτον, στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς τὴν προοπτικήν μεταβολῆς τῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῶν ύφισταμένων ἐπαγγελμάτων, ὡς καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν νέων ἐπαγγελμάτων ἢ εἰδικεύσεων.

Κατάλογοι ἐπαγγελμάτων, ἐφ’ ὅσον εἰναι διαθέσιμοι, ἀπότελοῦν ἐπίσης πηγὴν παροχῆς σημαντικῶν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων διὰ τοὺς Καθοδηγητάς. Οἱ πλήρεις καὶ ἀκριβεῖς κατάλογοι ἐπαγγελμάτων, συντασσόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιτελικήν λειτουργίαν τῶν ἐπιχειρήσεων, περιέχουν δεδομένα λίαν ἔξυπηρετικὰ διὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως. Τὰ δεδομένα ταῦτα παρέχονται εἰς ἀπόλυτα ἐπαγγελμάτης καθοδηγήσεως. Οὕτως, εἰς τοὺς καταλόγους τούτους γέλματα ἢ εἰδικεύσεις ἀπασχολήσεως. Οὕτως, εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ἀνευρίσκονται συνήθως πλήρεις καὶ ἀκριβεῖς περιγραφαὶ καθηκόντων καὶ πρόσοντων κατ’ ἐπάγγελμα ἢ θέσιν ἐργασίας, ύφισταμενοὶ καὶ προβλεπόμενοὶ ἀριθμοὶ ἀπασχολουμένων εἰς ἕκαστον ἔξ αὐτῶν, πρόγνωσις βαθμοῦ σπουδαιότητος καὶ ἔξελιξεως ἑκάστου, ὅποιοι πόροι ἀσκήσεως ἑκάστου, ὡς καὶ ἔτερα πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἑκάστου ἔξ αὐτῶν.

Αἱ εἰλικρινεῖς γνῶμαι τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος τῶν καθοδηγητῶν περὶ τῶν καθοδηγουμένων. Αἱ γνῶμαι αὗται πρόερχονται ἀπὸ στενοὺς συγγενεῖς, γείτονας, φίλους, Ἱερεῖς, διδασκάλους, προϊσταμένους, συναδέλφους, οἰκογενειακούς ἴατρούς καὶ ἔτερα πρόσωπα συνδεόμενα ἀρκούντων μετά τινος τῶν ὑπὸ καθοδηγησιν. Ἀναφέρονται δὲ αἱ ἐν λόγῳ γνῶμαι ἐπὶ τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως, τῆς κληρονομικότητος, τοῦ χαρακτῆρος, τῆς συμπεριφορᾶς, τῆς ὑγείας (διανοητικῆς, σωματικῆς καὶ ψυχικῆς) τῶν ἐκδηλώσεων ἐπιθυμιῶν, τῶν ἀντιδράσεων καὶ ἔτερων χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τοῦ ὑπὸ ἔξετασιν ἀτόμου.

‘Ο Τομεὺς Τεκμηριώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἔτερων δραστηριοτήτων, δύναται ἐπίσης νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν παροχὴν χρησίμων προσωπικοῦ. Ταῦτα κυρίως προκύπτουν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὀργανογραμμάτων ὀργανικῆς διαθρώσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν προγραμμάτων ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ. Ιδιαιτέρως ἐνδιαφέροντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, εἰναι τὰ πορίσματα ἐκ τῆς τυχὸν ἐφαρμογῆς μεθόδων ἀνα-

λύσεως τῆς ἐργασίας καὶ δὴ τῶν μεθόδων προτυποποιήσεως τῆς ἐργασίας, περιγραφῆς καθηκόντων καὶ προσόντων τῶν ἐργαζομένων, ὡς καὶ προσδιορισμοῦ καὶ διαβαθμίσεως τῶν ἐν λόγῳ προσόντων κατὰ θέσιν ἐργασίας.

Ἡ πρακτικὴ δοκιμαστικὴ ἡ πειραματικὴ ἄσκησις ἔκάστου καθοδηγουμένου ἐπί τινος θέσεως ἐργασίας ἡ ἀπασχολήσεως, ἀποτελεῖ τὸν σημαντικότερον παράγοντα διαγνώσεως καὶ σταθμίσεως τῶν ἐνδιαφερόντων, τῶν κλίσεων καὶ τῶν προσόντων, τόσον τῶν ἔξεταζομένων δι' ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμόν, ὃσον καὶ τῶν ἔξεταζομένων δι' ἐπαγγελματικὴν ἐπιλογὴν. Οὕτως, οἱ Καθοδηγηταί, κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχόλης τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων στοιχειώδους καὶ μέσης ἑκπαιδεύσεως, μεταβαίνουν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τόπους ἐργασίας εἰδικῶς προσφερομένους. Εἰς τοὺς τόπους τούτους ὑφίστανται χῶροι μὲν ἐργαστήρια διαφόρων πρακτικῶν ἐπαγγελμάτων, εἰς τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἐργασθοῦν ὅσοι τῶν προσερχομένων μαθητῶν ἐπιθυμοῦν. Ἐκεῖ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας, δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς Καθοδηγητὰς νὰ παρατηροῦν τὰς ἐκδηλώσεις τῶν δοκιμαζομένων καί, μετά τινα σειρὰν δοκιμαστικῶν ἀσκήσεων, νὰ ἔξαγουν ἀνάλογα πορίσματα ἡ διαγνώσεις περὶ τῶν κλίσεων, ἐπιδόσεων καὶ ἰκανοτήτων ἔκάστου μαθητοῦ. Ὁ, τι πραγματοποιεῖται διὰ τοὺς μαθητάς, εἰναι ἐφαρμόσιμον καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐργαζομένων εἰς τινα ἐπιχείρησιν, προκειμένης ἐπιλογῆς των διὰ θέσεις ἐργασίας μᾶλλον ἐκτελεστικοῦ χαρακτῆρος, ἐνθα προσφέρεται περισσότερον σωματικὴ παρὰ πνευματικὴ καταβολὴ προσπαθείας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐπιδιώκεται ὅπως οἱ τόποι ἐργασίας πρὸς πρακτικὴν δοκιμαστικὴν ἡ πειραματικὴ ἄσκησιν τῶν ἐργαζομένων, εἰναι τερίπου ὅμοιοι πρὸς τοὺς πραγματικούς, ἵνα τὰ πορίσματα τῶν Καθοδηγητῶν εἰναι πλέον ἀκριβῆ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν ἐργασίας.

Ἡ ἐφαρμογὴ τεχνικῶν δοκιμασιῶν (*tests*) συνιστᾶ ἀποφασιστικὸν τρόπον συμπληρώσεως τῆς διαδικασίας ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως τῶν νέων καὶ τῶν ἥδη ἐργαζομένων. Διὰ τῶν δοκιμασιῶν τούτων ἐπιδιώκεται ἡ ποσοτικὴ μέτρησις τοῦ βαθμοῦ τῆς ἰδιοσυστασίας καὶ τῆς ἰκανότητος ἔκάστου καθοδηγουμένου εἰς συγκεκριμένον εἶδος ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως ἡ γενικωτέρας δραστηριότητος. Ἡ μέτρησις αὗτη ἀναφέρεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν διανοητικήν, τὴν ψυχικήν καὶ τὴν σωματικήν ἰκανότητα τῶν καθοδηγουμένων, ὡς καὶ εἰς τὰς ἰδιορρυθμίας τῆς ἐν γένει αὐτῶν συμπεριφορᾶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσαναφερθέντων στοιχείων, πληροφοριῶν, γνωμῶν καὶ δοκιμασιῶν, οἱ Καθοδηγηταί εἰναι εἰς θέσιν, οὐχὶ μόνον νὰ διαγνῶσουν καὶ σταθμίσουν τὸν βαθμὸν καταλληλότητος ἔκάστου καθοδηγουμένου, ἀλλὰ καὶ τελικῶς νὰ ὑποδείξουν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡ τον ὁρθὸς ἡ ἐπιτυχῶς τὸ κατάλληλον εἰς αὐτὸν ἐπάγγελμα ἡ ἀπασχόλησιν. Ἡ ύποδειξις αὕτη εἰναι ἀποτέλεσμα καὶ προηγουμένου παραλληλισμοῦ ἡ συγκρίσεως τῶν ἔξεταζομένων, ἀπὸ πλευρᾶς ὑφίσταμένων εἰς αὐτοὺς καὶ ἀπαιτουμένων ἀντικειμενικῶς ἐνδιαφερόντων, κλίσεων καὶ προσόντων, κατ' ἐπάγγελμα ἡ θέσιν ἐργασίας.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις ὑποβοηθεῖ, ἐν τέλει, τὴν γενουμένην ἐπαγγελματικὴν καθοδήγησιν, καθόσον δι' αὐτῆς καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἐπιβαλλομένη πλέον προσαρμογὴ ἢ ἀναπροσαρμογὴ εἰς τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὰ νέα καθήκοντα τῶν καθοδηγηθέντων. Δικαίως, οὖν, ὁ H. Emerson ὑπεστήριζεν, ὅτι τὸ μεγαλύτερον ἀδίκημα εἰς βάρος ἐνὸς νέου εἶναι νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκμάθησις ἐπαγγέλματος, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι διανοητικῶς ἢ σωματικῶς ἀκατάλληλος.

Β'. Ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων (personnel professional or vocational education, or job training) καλεῖται ἡ εἰδικὴ ἔκπαίδευσις, ἥτις παρέχεται εἰς τοὺς ἐργαζομένους διὰ προσφόρου θεωρητικῆς καταρτίσεως καὶ πρακτικῆς ἔξασκήσεως, πρὸς συνεχῆ βελτίστων τῶν προσόντων καὶ τῶν ἐπιδόσεών των ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων των.

Ἡ ὡς ἄνω ἐκπαίδευσις συμπληρώνει τὴν σχολικὴν τοιαύτην, ως καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν καθοδήγησιν καὶ ἐπιλογὴν. Οἱ προσλαμβανόμενοι, δὲν εἶναι πάντοτε πλήρως κάτοχοι τῶν εἰδικῶν ἔκείνων προσόντων, ἀτινα δεδομένη ἐπιχειρησις, μὲ τὰς ίδιομορφίας της, ἔχει ἀνάγκην δι' ἀμεσον καὶ συνεχῆ προσφορὰν ἀπροσκόπτου, συνειδητῆς, προθύμου καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐργασίας, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν της. Ἀπαιτεῖται, οὖν, ἡ διοργάνωσις προγραμμάτων εἰδικῶν σειρῶν μαθημάτων καὶ ἀσκήσεων, ἐπὶ τῷ τέλει ἔξασφαλίσεως διαρκοῦς εἰδικῆς καὶ ταχείας βελτιώσεως ἢ προσαρμογῆς τῶν γνώσεων, τῆς ἐμπειρίας καὶ τῶν λοιπῶν προσόντων καὶ ἐπιδόσεων τοῦ διαθεσίμου προσωπικοῦ, πρὸς τὰ ἐπιτελούμενα ἢ προβλεπόμενα νὰ ἐπιτελεσθοῦν παρ' ἐκάστου ἐργαζομένου καθήκοντα.

Τὸ οἰκεῖον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα καταρτίζεται, ἐκτελεῖται, ἐλέγχεται καὶ ἀναθεωρεῖται ἐκάστοτε, τῇ ἐπιδράσει κυρίως τῶν ἔξης παραγόντων:

1) Τοῦ συντονισμοῦ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸ συνθετικὸν καὶ τὰ λοιπὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

2) Τῶν πορισμάτων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεθόδων ἀναλύσεως τῆς ἐργασίας, ἀπὸ πλευρᾶς ἴδιᾳ προσδιορισμοῦ καὶ διαβαθμίσεως ὑφισταμένων καὶ ἀπαιτουμένων προσόντων τοῦ προσωπικοῦ.

3) Τῶν προβλεπομένων μεταβολῶν εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ.

4) Τῶν ἐκάστοτε διαθεσίμων πόρων, εἰδικώτερον, εἰς ὑπευθύνους κατατίσεως τοῦ ἀναλυτικοῦ τούτου προγράμματος, εἰς σχετικὸς δαπάνας, εἰς χρόνους, εἰς χώρους, εἰς ἐκπαιδευτάς, εἰς ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας καὶ εἰς ἐκπαιδευομένους ἀτομικῶς ἢ συλλογικῶς κατὰ κύκλους σπουδῶν, ἐν συναρτήσει πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον βαθμὸν θεωρητικῆς καταρτίσεως καὶ πρακτικῆς ἔξασκήσεως αὐτῶν.

Οἱ ὑπεύθυνοι καταρτίσεως καὶ ἐκτελέσεως τοῦ ὡς ἄνω ἀναλυτικοῦ προγράμματος ἀνήκουν κατὰ βάσιν εἰς

τὸ προσωπικὸν τοῦ Τομέως Ὀργανώσεως καὶ Μεθόδων τῆς Ἐπιτελικῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιχειρήσεως. Οὗτοι πλαισιοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους τῆς Ὑπηρεσίας Διοικήσεως Προσωπικοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν λοιπῶν τομέων δράσεως. Οἱ ἀνωτέρω ἐπιλαμβάνονται τοῦ ἔργου τούτου, τῇ ἀμέσῳ συμπαραστάσει τῶν ἑκπαιδευτῶν.

Αἱ σχετικαὶ δαπάναι ἀποτελοῦν, ὡς γνωστόν, παραγωγικὴν ἐπένδυσιν τῆς Ἐπιχειρήσεως εἰς ἀνθρώπινον κεφάλαιον. Μὲ τὸ κεφάλαιον τοῦτο θεμελιοῦται καὶ διευρύνεται ἡ δῆλη ὄργανωσις καὶ λειτουργία τῆς Ἐπιχειρήσεως. Δι’ ὁ καὶ ὁ σχετικὸς προϋπολογισμὸς δαπανῶν δι’ ἀμοιβᾶς ἑκπαιδευτῶν καὶ διὰ προμήθειαν καὶ χρῆσιν χώρων καὶ ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας ἐπιτρέπεται κατὰ κανόνα νὰ φθάνῃ μέχρι καὶ τοῦ δεκάτου τοῦ συνολικοῦ κόστους τῆς ἔργασίας κατ’ Ἐπιχειρησιν. Εἰς τὰς δαπάνας ταύτας περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἀμοιβαί, ὡς καὶ ἔτερα ύλικὰ κίνητρα ὑποκινήσεως τῶν διδασκομένων πρὸς μάθησιν. Ἐν προκειμένῳ, ὁ χρόνος διδασκαλίας θεωρεῖται ὡς χρόνος ἔργασίας. Συνήθως, ὅμως, ἐκ τῶν δαπανῶν τούτων ἑκπίπτονται αἱ δαπάναι προσθέτων ἀμοιβῶν τῶν διδασκομένων, τῶν μὴ ἐπιτυχῶς περατούντων τὸν κύκλον τῆς ἑκπαιδεύσεώς των.

Οἱ χρόνοι διαρκείας τῆς ἀναγκαίας καταρτίσεως καὶ ἔξασκήσεως τοῦ προσωπικοῦ, προγραμματίζονται κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ὑφίσταται συνεχής, σταδιακή, περιοδικὴ καὶ ταχύρρυθμος διαδικασία ἑκπαιδεύσεως τοῦ συνόλου τῶν ἔργαζομένων, ὅλων τῶν εἰδικεύσεων καὶ βαθμίδων τῆς ἱεραρχίας. Ἡ τοιαύτη διαδικασία διφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι διαρκῶς ἀνακύπτουν νέα θέματα καὶ προβλήματα ἐκσυγχρονισμοῦ ἢ ἐπαυξήσεως καὶ βελτιώσεως τῆς Ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος.

Ἐκαστον βραχυχρόνιον πρόγραμμα, προσαρμόζεται ἑκάστοτε πρὸς τὰς εἰδικὰς ἀνάγκας τῶν διαφόρων τομέων δράσεως τῆς Ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ πρὸς τὸν μέσον δρόν τοῦ βαθμοῦ πνευματικῆς καὶ λοιπῆς ωριμότητος τῶν πρὸς ἑκπαίδευσιν ὑπαλλήλων καὶ ἔργατῶν, διστις θεωρεῖται ἀναγκαῖος διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰδικεύσεως.

Οὕτως, αἱ χρονικαὶ περίοδοι ἑκάστης ἑκπαιδευτικῆς σειρᾶς κυμαίνονται μεταξὺ μηνὸς καὶ ἔτους, ἐπιδιώκεται δὲ ὅπως εἰναι κατὰ τὸ δυνατὸν συντομώτεραι. Ὁ χρόνος τῆς οἰκείας διδασκαλίας εἰναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὁ ἔργασιμος χρόνος τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐπιχειρήσεως. Σπανίως οὕτος περιλαμβάνει καὶ τινας μὴ ἔργασιμους ήμέρας καὶ ὡρας, ἵδις δι’ ἐλευθέρων προπαρασκευὴν καὶ ἀσκησιν τῶν διδασκομένων.

Οἱ χρόνοι ἐκ πασι δεύτερων ἐπιλέγονται πλησίον τῶν τόπων ἔργασίας ἐντὸς τῆς Ἐπιχειρήσεως, χωρὶς ὅμως νὰ παρεμποδίζηται ἡ δῆλη Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἑκπαιδεύσεως ἐντὸς τῆς Ἐπιχειρήσεως, τότε ἡ ἑκπαιδεύσις αὐτῆς παρέχεται εἰς ἐκτὸς τῆς Ἐπιχειρήσεως ἀλλὰ πλησίον αὐτῆς κειμένας εἰδικὰς σχολὰς καὶ ἔργαστηρια. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ Ἐπιχειρησις ἐπιδιώκει νὰ μετέχῃ εἰς συλλογικὰ ὅμοειδῆ προγράμματα τῶν σχολῶν τούτων καὶ ἔργαστηριων.

Οἱ ἑκπαιδεύται προέρχονται ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς Ἐπιχειρήσεως

(συμβούλων, άνωτέρων ύπαλλήλων, έργοδηγῶν, ἀρχιεργατῶν κλπ.), ἄτινα συμβάλλουν σχετικῶς. Ἐνίστε οὕτοι, ὅταν κρίνεται ἀναγκαῖον, πλαισιοῦνται καὶ ἀπὸ ἐκπαιδευτὰς ἐκτὸς τῆς ἐπιχειρήσεως. Παραλλήλως, προβλέπεται ὁ καθορισμὸς ἐποπτῶν ἡ ἐλεγκτῶν παρακολουθήσεως καὶ ἀξιολογήσεως τῆς πορείας καὶ τῆς ἀποδόσεως ἑκάστου ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος ἡ κύκλου σπουδῶν.

Τὰ ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας, ἀποτελοῦν ὄργανικὸν τμῆμα ἑκάστου ἀναλυτικοῦ προγράμματος ταχυρύθμου καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, λόγω τῆς σημαντικῆς εἰς αὐτὸν συμβολῆς των.

Διὰ τῶν μέσων τούτων οἱ ἐκπαιδευόμενοι ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ συμπληρώνουν καὶ διευρύνουν τὰς εἰδικὰς γνώσεις των, προσφεύγοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς σχόλης των εἰς τὴν κατάλληλον βιβλιοθήκην καὶ τὸ ἐμπορευματολογικὸν μουσεῖον τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐξ ἀλλου, ἡ ὑπαρξὶς μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, πανομοιούπορος πρὸς τὸν χρησιμοποιούμενον ἡ χρησιμοποιηθσόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως, παρέχει τὴν δυνατότητα πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν διδασκομένων καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀποκτήσεως τῆς ἐπιζητούμενης δεξιοτεχνίας.

Τέλος, ἡ χρήσις ὁ πτικοακουστικῶν μέσων ἐκ πατερικούς εἰς τὴν διασκαλίαν. Τοῦτο δέ, διότι ἡ χρήσις αὐτῆς συντελεῖ εἰς τὴν ἀφύπνισιν τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὴν προσέλκυσιν τῆς προσοχῆς, τὴν διέγερσιν τῆς παρατηρητικότητος, τὴν ισχυροποίησιν τῶν ἐντυπώσεων, τὴν ἀπλοποίησιν τῶν θεωρητικῶν διατυπώσεων, τὴν βελτίωσιν τῆς προφορικῆς ἐκφράσεως, τὴν ἐνθάρρυνσιν διαλογικῶν συζητήσεων, τὴν ἀναπαράστασιν ἡ ἀναμετάδοσιν γεγονότων καὶ διαδικασιῶν ἐφαρμογῆς μεθόδων, τὴν συγκράτησιν πλειόνων γνώσεων, ὡς καὶ τὴν μεγαλυτέραν πειθώ τῶν διδασκομένων, ὅταν οὕτοι συγχρόνως ἀκούουν καὶ βλέπουν γεγονότα καὶ καταστάσεις.

Οἱ κατὰ ἐναλλασσομένας θέσεις ἐργασίας ἀτομικῶς ἐκ πατερικούς συμπλάληλοι ἡ ἔργαται καὶ δὴ στελέχη τῆς ἐπιχειρήσεως μέλλοντα ν' ἀναδειχθοῦν περαιτέρω. Δι' αὐτούς, προγραμματίζεται περιοδικὴ βραχυχρόνιος τοποθέτησις εἰς διαφόρους θέσεις ἐργασίας μὲν περιωρισμένα καὶ εἰδικὰ καθηκοντα, ἐντὸς ἡ ἐκτὸς τῆς ἐπιχειρήσεως. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραμονῆς των εἰς ἑκάστην τῶν θέσεων τούτων, ἑκαστος ἐκπαιδευόμενος προσλαμβάνει παραστάσεις καὶ ἀποκτᾷ γνώσεις, ἐνῷ παραλλήλως οἱ προσωρινῶς ἀμεσοὶ προστάμενοὶ του καὶ οἱ μετ' αὐτῶν συμπράττοντες εἰδικοὶ ἐκπαιδευταί, ἀναλαμβάνουν νὰ βοηθήσουν αὐτὸν εἰς τὴν προσωρινὴν ἀσκησιν τῶν καθηκόντων του, παρέχοντες συστηματικῶς συμβουλὰς καὶ κατευθύνσεις ἐπὶ τῆς συγκεκριμένης ἑκάστοτε δράσεως του. Οὕτω, τελικῶς, παρέχονται ἐναλλακτικῶς μαθήματα εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων συντελεῖ εἰς ἐπιδιωκομένην ἀνωτέραν κατάρτισιν καὶ ἔξασκησιν.

Οἱ συλλογικῶς ἐκπαιδευόμενοι, καθ' ὅμοειδεῖς ὁμάδας, κατανέμονται εἰς τρεῖς βασικοὺς κύκλους σπουδῶν, μὲ

ιδίους έκαστος άντικειμενικούς σκοπούς, άπό την πλευράς βαθμού θεωρητικής καταρτίσεως και πρακτικής έξασκήσεως.

α) 'Η προεισαγωγική μύησις είς τὴν ἐπιχείρησιν (pre-entry in service training) είναι ὁ πρώτος βασικὸς κύκλος εἰδικῶν συλλογικῶν σπουδῶν τῶν νεωστὶ προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν. Ο κύκλος οὗτος καθίσταται τόσον περισσότερον δαναγκαῖος, ὅσον οι νεοπροσλαμβανόμενοι στεροῦνται ἐπαρκοῦς ἐκ τῶν προτέρων εἰδικῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως καὶ ἔξασκήσεως, ἵνα ἀνταποκρίνωνται ίκανοποιητικῶς πρὸς τὰ ἀναληφθόμενα παρ' αὐτῶν καθήκοντα εἰς δεδομένην ἐπιχείρησιν. Οὕτως, αἱ ἐπιχειρήσεις προγραμματίζουν τὴν προεισαγωγικήν ταύτην μύησιν τοῦ νέου προσωπικοῦ των, καὶ δὴ πρὸ τῆς παρ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του.'

Βασικὴ ἐπιδίωξις τῆς μυῆσεως είναι ἡ παροχὴ τῶν πρώτων φροντίδων, τῶν πρώτων εύνοικῶν ἐντυπώσεων καὶ τῶν πρώτων χρησίμων πληροφοριῶν καὶ καθοδηγήσεως, αἵτινες κρίνονται ὡς σημαντικαί, ἵνα ἀποτελέσουν τὸν ἀπαραίτητον συνδετικὸν κρίκον ἐκάστου νεοπροσερχομένου μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως.

'Η παροχὴ αὕτη συντελεῖ, ὥστε ἐκαστος τούτων νὰ ἐννοήσῃ καὶ πεισθῇ ἐπὶ τεσσάρων σημείων. Πρῶτον, ὅτι ἀξίζει ν' ἀποτελῇ οὗτος μέλος τῆς μικρᾶς ταύτης κοινωνίας τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως. Δεύτερον, ὅτι οἱ κοινοὶ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ταυτίζονται πρὸς τοὺς ἀτομικοὺς τοῦ ιδίου καὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐργαζόμενων. Τρίτον, ὅτι δύναται οὗτος νὰ διαδραματίσῃ οὐσιώδη ρόλον εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν. Τέταρτον, τέλος, ὅτι ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς συμβολῆς ἐκάστου, θὰ μετέχῃ εἰς τὴν κατανομὴν τῶν καρπῶν τῆς κοινῆς δραστηριότητος.'

'Η ἀνωτέρω ἐπιδίωξις ἐπιτυγχάνεται διαδοχικῶς κατὰ στάδια καὶ ἐντὸς τοῦ πολὺ ἐνὸς ἐργασίμου μηνός. Κατὰ βάσιν, τὰ στάδια ταῦτα είναι τὰ ἐπόμενα δύο.

'Ο κατατοπισμὸς (advising), ἦτοι ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ περιβάλλον τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τρόπον θεωρητικόν, ἐμπειρικὸν καὶ ψυχολογικόν. Οὗτος διαρκεῖ συνήθως μίαν ἐργάσιμον ἔβδομάδα. Σχετικῶς, οἱ νεοπροσληφθέντες ἐνημεροῦνται, πρῶτον ἐπὶ τῆς ιστορίας, τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς θενικῆς οἰκονομίας, ὡς καὶ τῆς πολιτικῆς της ἐν γένει, εἰδικώτερον δὲ εἰς τὸν τομέα δράσεως, εἰς τὸν δόποιον πρόκειται ἐκαστος νέος ἐργαζόμενος ν' ἀπασχολήται. 'Ἐν συνεχείᾳ, οὗτοι κατατοπίζονται ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ δράσεως, τῆς ὄργανώσεως, τῆς λειτουργίας, τῆς διοικήσεως, τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεών των, τῶν ἐφαρμοζομένων ἀρχῶν καὶ μεθόδων κλπ. 'Ακολούθως, ἔξηγεῖται ἡ θέσις ἐκάστου ἐργαζομένου εἰς τὴν ὀλην διοικητικὴν ἱεραρχίαν, ἡ σημασία τῆς ἐργασίας του, ὁ ἀπαιτούμενος ἀρχικῶς καὶ μελλοντικῶς βαθμὸς ἀπόδσεως, ἡ ἀμοιβὴ του, τὰ μέσα συγκοινωνίας του, αἱ ἐπιχειρηματικαὶ ἐπικοινωνίαι καὶ αἱ ὑφιστάμεναι εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀνθρώπιναι σχέσεις. Περαιτέρω, παρέχεται σαφής ἀνάλυσις περὶ τῶν πρώτων ἐνεργειῶν ἐκάστου, ἀπὸ ἀπόδσεως διοικητικῆς, συνδικαλιστικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς. Τέλος, διανέμονται εἰς αὐτούς ἐντυπο-

κανονισμοί, ώς καὶ ὄργανογράμματα, προγράμματα καὶ ἔτερα γραπτὰ κείμενα πλήρους κατατοπισμού των ἐπὶ ὅρων ἐργασίας, ἀμοιβῶν, ἀργιῶν κλπ.

‘Ο ἀνωτέρω κατατοπισμὸς διενεργεῖται διὰ μαθημάτων, ὁμιλιῶν, διαλέξεων, συζητήσεων, συνεντεύξεων, ἐπισκέψεων τόπων ἐργασίας, περιηγήσεων, χρήσεις ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας, ώς καὶ διὰ παροχῆς συμβουλῶν ἐπὶ θεμάτων ἀπασχολούντων ἕκαστον τῶν νεοπροσληφθέντων, τόσον ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως, ὃσον καὶ εἰς τὴν ἐκτὸς αὐτῆς ἴδιωτικὴν ζωὴν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντιμετωπίσεως των, τῇ συνδρομῇ τῶν ἀρμοδίων τῆς ἐπιχειρήσεως.

‘Η μαθητεία (apprenticeship, or job instruction), συμπληρώνει τὸν κατατοπισμόν, ἀπὸ πλευρᾶς παροχῆς πρακτικῶν γνώσεων (κινοῦ - how) καὶ καθοδηγήσεως κατὰ τὴν ἀσκησιν εἰδικῶν καθηκόντων, πρὸς βαθμιαίαν ἀπόκτησιν δεξιότητος ἕκαστου τῶν νεοπροσληφθέντων. Αὕτη διαρκεῖ συνήθως μέχρι τρεῖς ἐργασίμους ἑβδομάδας. Κατ’ αὐτὴν οἱ μαθητευόμενοι διδάσκονται ἀρχικῶς περὶ τοῦ εἶδους, τοῦ σκοποῦ, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν μεθόδων ἀσκήσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων αὐτῶν προϊσταμένων, συναδέλφων καὶ ὑφισταμένων. Ἐν συνεχείᾳ, οὗτοι ὑποβοηθοῦνται, ὡστε νὰ προσαρμόζωνται εἰς τὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν ἱκανότητα ἐπιλύσεως ἀναφυομένων προβλημάτων καὶ εἰς τὸν ἐπιβαλλόμενον χειρισμὸν τῶν παρ’ αὐτῶν χρησιμοποιουμένων ύλικῶν μέσων ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας των. Οἱ κατευθύνοντες αὐτούς, προσπαθοῦν νὰ ὑπερνικοῦν τυχὸν ἐκδηλώσεις τῶν μαθητευομένων, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς αἱσθήματα ἀδυναμίας, δειλίας καὶ κατωτερότητος. Συνάμα, παρακολουθοῦνται οἱ μαθητευόμενοι ἐπὶ τῶν τρόπων ἐποικονομίας των μετὰ τῶν συνεργατῶν των καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν των, ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ ἀποδόσεώς των, ώς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων (καθαριότητος, προφυλάξεως, ἀναφορᾶς κλπ.), πρὸς διαρκῆ ὑπόδειξιν σχετικῶν βελτιώσεων.

β) ‘Η μετεισαγωγικὴ ἐκπαίδευσις ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως (post-entry in service training, or training within the industry) συνιστᾷ τὸν δεύτερον καὶ σημαντικότερον κύκλον εἰδικῶν συλλογικῶν σπουδῶν. ‘Ο κύκλος οὗτος προορίζεται διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως, μετὰ τὴν ἀνάληψιν καὶ ἀσκησιν τῶν καθηκόντων του, τῶν ὅποιων προσωρινῶς ἀπαλλάσσεται, ἵνα ἀφοισιωθῇ εἰς τὰς σπουδάς του. Ἀποβλέπεται δέ, ἡ ἕκαστοτε παροχὴ συμπληρωματικῆς καταρτίσεως καὶ ἐξασκήσεως, πρὸς βελτιώσιν ἡ προσαρμογὴν τῶν ὑφισταμένων προσόντων τοῦ προσωπικοῦ, ὅταν ταῦτα δὲν ἀνταποκρίνωνται πλήρως πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα εἰς συγκεκριμένην θέσιν ἐργασίας.

‘Η ώς ἄνω ἐκπαίδευσις προορίζεται κατὰ κύριον λόγον διὰ τὰ ἀνώτερα στελέχη καὶ διὰ τοὺς προοριζόμενους νὰ ἔξελιχθοῦν εἰς τοιαῦτα. Ἐν τούτοις, αὔτη παρέχεται καὶ εἰς κατέχοντας κατωτέρας βαθμίδος θέσεις ἐργασίας, ἐφ ὃσον τίθεται θέμα βελτιώσεως ἡ προσαρμογῆς τῶν γνώσεων καὶ τῆς δεξιοτεχνίας των.

‘Ἐκάστη ἐκπαίδευτικὴ περίοδος διαρκεῖ μόνον τρεῖς ἑβδομάδας. ‘Ο ἀρι-

θμός τῶν ἐκπαιδευτῶν ἀνέρχεται εἰς δόκτω, εἰς ἕκαστον τῶν ὅποιων ἀνατίθεται ἡ ἐκπαιδεύσις 8–12 ἐκπαιδευομένων, τοῦ αὐτοῦ ἱεραρχικοῦ βαθμοῦ, ἀλλὰ διαφόρων εἰδικεύσεων. Οἱ δόκτορες κύκλος σπουδῶν περιλαμβάνει τρεῖς διεκεριμένας σειρᾶς ὄμοιογενῶν μαθημάτων, ἑκάστη τῶν ὅποιων διενεργεῖται ἐντὸς πέντε ἡμερησίων διώρων. Τὰ δέ ματα τῶν μαθημάτων τούτων ἀναφέρονται εἰς τὰς πλέον ἐπικρατούσας προσφάτους ἀρχὰς καὶ μεθόδους, τὰς σχετικὰς πρός : 1) Τὸν χειρισμόν, τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν καθοδήγησιν τῶν ὑφισταμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. 2) Τὴν διαμόρφωσιν ἀρμονικῶν ἐνδοεπιχειρηματικῶν ἐπικοινωνιῶν καὶ ἀνθρωπίνων σχέσεων. 3) Τὴν ὄργανωσιν τῆς ἐργασίας δι’ ἀναλύσεως αὐτῆς, ὡς καὶ δι’ ἔξευρέσεως καὶ ὑποδείξεως ἀποδοτικωτέρων τρόπων παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

Ἡ ἐν χρήσει μεθόδοι λογία διδασκαλίας, διαφέρει βασικῶς τῆς σχολικῆς, ἥτις, ὡς γνωστόν, κυρίως διενεργεῖται δι’ ἀπό καθέδρας προφορικῶν ἀναπτύξεων καὶ χρήσεως κατὰ τὰς ἔξετάσεις διδακτικῶν συγγραμμάτων.

Αἱ κυριώτεραι τῶν σχετικῶν μεθόδων, είναι αἱ ἐπόμεναι πέντε :

1) Κατευθυνομένων συζητήσεων (panel discussions), ὑπὸ μορφὴν σεμιναρίων (seminars), διεξαγομένων συναρτήσει τῆς ὑποδομῆς αὐτῶν εἰς γνώσεις καὶ ἐμπειρίαν (background). Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ συζητήσεις, τίθενται ἐκ τῶν προτέρων πρὸς ἀνάπτυξιν εἰδικὰ θέματα, ἐπιλεγόμενα ὑπὸ τῶν ἐκπαιδευτῶν, ἃτινα περιέχονται εἰς προγραμματισμένην σειρὰν μαθημάτων ἀνανεώσεως γνώσεων (refreshing courses). Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν των, ἐπακοιλουθεῖ ὑποβολὴ ἐρωτήσεων καὶ σχετικῶν ἀπαντήσεων ἐκ μέρους τῶν παρακοιλουθούντων, ἤτοι ἐφαρμογὴ τῆς «μαίευτικῆς μεθόδου» τοῦ Σωκράτους. Ἐν συνεχείᾳ, διεξάγεται ἐποικοδομητικὴ καὶ ἐπὶ ἵσου ἐπιπέδου συζήτησις, ὡς καὶ κριτική, μεταξὺ ὅλων τῶν μετεχόντων, ὑπὸ τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἐκπαιδευτῶν. Τελικῶς, οἱ ἐκπαιδευταὶ διαπιστώνουν καὶ συμπληρώνουν ὅ,τι παρελήφθη ἐκ τῶν συζητήσεων, ἢ διορθώνουν ὅ,τι ἐλέχθη ἐσφαλμένως.

2) Συνεδριάσεων ἢ διασκέψεων (conferences) τοῦ πρωταπικοῦ, τῆς συμμετοχῆς καὶ ἑτέρων προσκεκλημένων. Κατ’ αὐτάς οἱ ἐκπαιδεύμενοι ἀναλαμβάνουν νὰ δίσουν ἑκάστοτε διάλεξιν (lecture) ἢ ὁμιλίαν διαρκούσης συλλογικῆς συγκεντρώσεως (ὡς συσκέψεως, συνεντεύξεως, συμβουλίου, ἐπιτροπῆς, ἑορτῆς κλπ.), ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων χρηζόντων διευκρινήσεων. Οὕτως, οἱ ἐκπαιδεύμενοι ἀσκοῦνται εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ λόγου ἐνώπιον ἀκροατηρίου.

Αἱ ἀνωτέρω διαλέξεις ἢ ὁμιλίαι, ἀρχικῶς είναι καθαραὶ (ἀνευ δηλαδὴ διενεργείας εἰς τὸ τέλος αὐτῶν σχετικῶν συζητήσεων, ἐπιδείξεων κλπ., μεθύποβολῆς ἐρωτήσεων), ἐν συνεχείᾳ δὲ πλήρεις.

3) Μελέτης πειπτώσεων (case study), ἐμφανιζομένων εἰς τὴν πραγματικότητα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς εἰδικεύσεως τῶν ἀσκουμένων. Αἱ ὑπὸ μελέτην περιπτώσεις ἐπιλέγονται ὑπὸ τῶν ἐκ παιδευτῶν διὰ νὰ προκαλοῦν ἐντόνους ἀντιδράσεις τῶν ἀσκουμένων, νὰ διαγείρουν τὴν φαντασίαν των, νὰ ἔχαλείφουν τὰς ἀδυναμίας των καὶ νὰ συμπληρώνουν τὰς εἰδικὰς γνώσεις καὶ

την έμπειριαν των. Εις τὰς περιπτώσεις ταύτας, προβλέπεται πολλάκις ὅπως ἀνακύπτουν ἀξιόλογα ὁργανωτικά προβλήματα ἡγετικοῦ ἐπίπεδου (management presentation problems), ἀτινα δέον νὰ ἐπιλύωνται ἐπὶ τῇ βάσει προκαθωρισμένης ή κατευθυνομένης ή ἐλευθέρας λύσεως. Τοιαῦτα, π.χ., προβλήματα είναι τὰ ἐλέγχου παραγωγῆς, βελτιώσεως ἐργασίας, ἔξουδετερώσεως ἀνταγωνισμοῦ κλπ.

4) 'Υποδύσεως ρόλων (role playing), ἡτοι πρακτικῆς ἐφαρμογῆς ὑποθετικῶν παραδειγμάτων ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, μεταξύ τῶν ἐκπαιδευομένων, κατὰ θέσεις ἐργασίας. Κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην, ἀρχικῶς ἔξηγεῖται εἰς τοὺς ἀσκουμένους ὅτι ἐπιδιώκεται, μετὰ ἐπιδεικνύεται ὁ τρόπος ἀναλήψεως τοῦ ρόλου των καὶ τέλος ἀνατίθεται εἰς ἕκαστον τούτων ὅπως ὑποδύθῃ τὸν ρόλον ἐνὸς τρίτου προσώπου, καὶ δὴ ἔξι ἑκείνων οἵτινες εἰς τὴν πραγματικότητα κατέχουν θέσεις ἐργασίας, μὲ ἀρμοδιότητος σχετικάς πρὸς τὰ παραδείγματα ταῦτα. Οὕτως, οἱ μετέχοντες αἰσθάνονται τὴν χαρὰν τῆς δημιουργίας, ἐνῷ συνάμα οὗτοι δοκιμάζονται. Παραλλήλως, ἀναλύονται σειραὶ ἐφαρμοζομένων περιπτώσεων δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, διδούνται ἔξηγήσεις ἐπὶ πάσης σημαντικῆς φάσεως τῆς ἐργασίας, διορθοῦνται τὰ σχετικὰ σφάλματα καὶ γενικῶς ἐπιτυγχάνεται βαθμιαία προσαρμογὴ ἥξοικίωσις τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ίκανοτήτων των, μὲ δύνεσιν, ἀκρίβειάν καὶ ταχύτητα. Οἱ ρόλοι οὗτοι παρακολουθοῦνται ὑπὸ τῶν ἐκπαιδευτῶν, οἵτινες καὶ ὑποδεικνύουν σχετικάς βελτιώσεις.

5) Θεωρήσεις πεδίων δράσεως (field reviews) τῶν ἀσκούμενων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν νέων ἥδη ἀνωτέρων καθηκόντων. Ἡ θεωρησις αὕτη διενεργεῖται διαρκούσης συνέντευξης ἐκπαιδευτῶν καὶ ἀσκουμένων εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐργασίας τῶν τελευταίων καὶ εἰς χρόνον μὴ παρακωλύοντα τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ οἰκείου τομέως δράσεως. Κατ' αὐτήν, παρακολουθεῖται ἡ δραστηριότης τῶν ἀσκουμένων καὶ ἐν συνεχείᾳ παρέχονται συμβουλαὶ συμβούλων λαϊκοὶ (counseling) βελτιώσεως αὐτῆς, μετὰ ἐπιδείξεων καὶ ἀντιστοίχων πρακτικῶν ἐφαρμογῶν. Συμπληρωματικῶς, παρέχονται συμβουλαὶ συνεργασίας καὶ γενικώτερον δημιουργίας καὶ ἀναπτύξεως ἀνθρώπινων σχεσιών μετὰ τῶν προϊσταμένων, συναδέλφων καὶ ὑφισταμένων τῶν ἀσκούμενων, βάσει κανόνων ἔξασκήσεως εἰς τὴν «εὔασθητοποίησιν» τούτων (sensitivity training).

γ) Ἡ μετεισαγωγικὴ ἐπαγγελματικὴ μετεκπαίδευσις ἥπιμορφωσις (post-entry vocational re-training, or formation) χαρακτηρίζεται ὡς ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος κύκλος εἰδικῶν συλλογικῶν σπουδῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ δὴ τῶν στελεχῶν τῆς τῶν μελλόντων στελεχῶν των. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιμόρφωσις παρέχεται ἐπικαριώσεις καὶ συμπληρωματικῶς, ἵνα οἱ μετεκπαίδευμενοι προσανατολισθοῦν καὶ ἀσκηθοῦν πρὸς νέας κατευθύνσεις ἐπιχειρηματικῆς δράσεως καὶ δὴ ἐπὶ δεδομένων ἥνεων τομέων παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων ἥτις ιδίας ἐπιχειρήσεως. Τοιουτοτρόπως οὗτοι γνωρίζουν νεοφανεῖς προόδους τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως,

ώς καὶ νέας ἀρχὰς καὶ μεθόδους σαφῶς ἐνδιαφερούσας ἢ σχετικὰς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιχειρήσεως.

‘Η ἀνωτέρω ἐπιμόρφωσις πραγματοποιεῖται διὸ τῆς παρακολουθήσεως εἰδικῶν σειρῶν μαθημάτων ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως. Εάν δμως ὑφίσταται σχετικὴ ἀδυναμία, τότε οἱ μετεκπαιδευόμενοι, ἢ παρακολουθοῦν δι’ ἀλληλογραφίας σχετικὰ μαθήματα ἀρμοδίας σχολῆς, ἢ ἀποστέλλονται ὡς παρατηρηταὶ καὶ ἀκροαταὶ ἢ καὶ ὡς κανονικοὶ σπουδασταὶ εἰς τὴν τοιαύτην σχολὴν ἢ εἰδικὸν ὅργανισμὸν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς. ‘Η σχετικὴ ἐπιλογὴ μετεκπαιδεύσεως, διενεργεῖται ἀναλόγως τῶν ἐπικρατουσῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ ἐπιχειρηματικῶν συνθηκῶν.

‘Η, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, ἐπιδιωκομένη συνεχὴς βελτίωσις ἢ προσαρμογὴ τῶν προσόντων καὶ τῶν ἐπιδόσεων τῶν ἔργαζομένων, ἐνέχει πάντοτε περαιτέρω εὔνοϊκὰς ύπὲρ αὐτῶν καὶ τῆς κοινωνίας ἐπιπτώσεις καὶ δὴ ἡτοικὰς καὶ ψυλικὰς ἀντιπαροχάς, ἐντὸς καὶ ἔκτος τῆς ἐπιχειρήσεως. Αὗται διαπιστοῦνται καὶ εἰς τοὺς κάτωθι λόγους τοῦ μεγάλου Γάλλου ἐπιστήμονος Louis Pasteur, τοὺς δόποιος ἀπηγόρυθμες τὸ 1892 πρὸς τοὺς νέους ἐπιστήμονας, εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων, κατὰ τὸν ἔօρτασμὸν τῆς ἑβδομηκονταετηρίδος του.

«Ζήσατε τὴν ἡρεμον ζωὴν τῶν ἔργαστηρίων καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν. Πρωτίστως ἐρωτήσατε ἔαυτούς : Τί ἐπραξα διὰ τὴν μόρφωσίν μου; ’Αργότερον δέ, ὅταν θὰ ἀναδειχθῆτε : Τί ἐπραξα διὰ τὸν τόπον μου ; Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ’ ἥν θὰ ἔχητε τὴν εὐτύχιαν νὰ σκεφθῆτε ὅτι συντελέσατε καὶ σεῖς κατά τι εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος. ’Αλλ’ εἴτε δὲ λίγον εἴτε πολὺ εὐνοηθοῦν αἱ προσπάθειαι σας εἰς τὴν ζωὴν, πρέπει ὅταν προσεγγίσητε εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν νὰ ἔχητε τὸ δικαίωμα νὰ εἴπητε : ”Εκαμα ὅ, τι ἡδυνάμην».»

Bιβλιογραφία

- Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας :** Μαθήματα ἔργαστηρίς ἐκπαιδεύσεως. Μεταφράστρια ‘Α. Ρουσσοπούλου. ’Αθῆναι, 1965.
- Διεθνοῦς Οργανώσεως Ἐργασίας :** ’Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις. ’Αθῆναι, ’Υπουργείον Συντονισμοῦ, 1957.
- Γ. N. Μαραγκοπούλουν :** Μέθοδοι ἐπιλογῆς καὶ ἐκπαίδευσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς διοικήσεως. ’Αθῆναι, 1950.
- Κλ. B. Μπανταλούνα :** Ψυχοτεχνικὴ καὶ οἰκονομία. ’Αθῆναι, ’Α. Παπαζήσης, 1942.
- Β. Σολωμονίδη :** Ἡ ψυχοτεχνική, ἐπιστήμη τῆς ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως. ’Αθῆναι 1943.
- B. M. Bass, and J. A. Vaugan :** Training in Industry ; The Management of Learning. Englewood Cliffs, N. J., Prentice-Hall, 1966.
- S. M. Burt :** Industry and Vocational—Technical Education ; A Study of Industry Education Advisory Committees. New York, McGraw-Hill, 1967.
- S. Grade, and P. Silberer :** Selection and Training of Foremen in Europe. Paris, Organisation for European Economic Co-operation, 1954.
- J. W. Taylor :** How to Select and Develop Leaders. New York, McGraw-Hill, 1962.
- U. K. Ministry of Labour :** Report on the Selection and Training of Supervisors. London, H. M. Stationery¹Office, 1962.